

Seth: Jeg kan saa godt forestille mig, at denne Sag i Finantsudvalget er bleven set med andre Øine end dem, hvormed jeg ser paa den, og det ærede Medlem for Kolding, som nu sidst talte har vistnok ligesaa lidt som den høitærede Justitsminister overhørt den Parallel, som jeg drog paa et andet Omraade. Naar nu det ærede Medlem for Kolding analogiserebe denne paatænkte Foranstaltning med, hvad der sker paa det administrative Omraade, saa kan jeg saagodt forstaa, at det ærede Medlem kan være tilbøielig til at gjøre dette; men efter den Opfattelse, som jeg har der, da er det netop det, man ikke skal gjøre, at drage nogenomhelst Analogi i den Henseende fra det Administrative til det Subicielle; det er netop det, som man skal kæmpe for at beholde, hvad vi herhjemme have opnaaet, nemlig at saadanne Analogier saa at sige ikke eksistere. Jeg tilspøiede, at der er andre Rettsforfatninger, som ikke kunne glæde sig derved, og hvor man har en saadan livlig Kommunikation mellem de overordnede og underordnede Domstole. Jeg skal ikke niere komme ind paa Bessaffenheden eller Omfanget deraf; men jeg gjentager kun, hvad jeg sagde før, at jeg anser noget Saadant for særdeles uheldigt; det støtter jeg paa mit Kjendskab dertil og mine Erfaringer derom. Altsaa, det er netop det, som jeg fastholder: Ingen Analogier for Domstolernes Vedkommende fra, hvad der gælder paa det administrative Omraade. Det er ikke paa saa faa fremmede Steder, der er tillagt Domstolene i større eller mindre Omfang visse administrative Besjæftelser, men jeg har altid glædet mig over, at det ikke er Tilfældet herhjemme. Naar det ærede Medlem fremhævede, at en Udskrift af vedkommende Dom ad den Bei, som jeg nævnebe, ikke skulde være saa paalidelig (Ber g: Nei jeg mente kun, at det var ikke saa paalideligt, at den vilde komme tilstede i rette Tid!), altsaa ikke altid kunde ventes at ville komme tilstede i rette Tid — det var saaledes det ærede Medlem mente — vil jeg dertil svare: Det staar jo enhver Underdommer ligesaa velform enhver anden Statsborger frit for at gaa op i Overrettens Justitskontor og begjære en legaliseret Udskrift af vedkommende Overrettsdom. (Ber g: Naar man nu boer i Skagen?). Naar man boer i Skagen, saa koster et Brev herover 8 Ore! I saa Henseende kan

jeg ikke se, at der kan være nogen Grund til at stemme for denne Bevilling. Det er en lille Fortjeneste, som de underordnede Funktionærer paa Kontoret have ved at referere disse Domme, og den Fortjeneste have de hidtil kun havt for Bladene; men dersom Underdommeren ønsker saadanne Referater, kan jeg ikke se, at man bør paalægge Staten Beskjøningerne derved. Forresten er det let for enhver Underdommer at faae at vide, om Sagen er paadømt og hvorledes. Hvis den oprindelig er paadømt i hans Jurisdiktion, vil sædvanligvis en af Parterne bo i den og vide fuldkommen Bessked med, naar og hvorledes den er bleven paadømt i Overinstansen. Det er altsaa slet ikke Pengespørgsmaalet, der gjør, at jeg op onerer mod denne Bevilling, men det er det, at jeg ikke vil ind paa det Princip, som den maaske ikke paa nogen Maade skal være Begyndelsen til, men som jeg heller ikke ønsker skal begynde herhjemme. Hensynet til, om det er behageligt for Underdommeren, kan jeg ikke se, her kan være tilstrækkeligt. Jeg under dem alle de Behagelighed r, der kan tilkomme dem — det er slet ikke derfor, jeg siger det —, men paa dette Omraade forekommer det mig ikke, at der er Grund til at imødefomme et saadant Ønske.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette. Jeg vil kun paa Udvalgets Begne takke den høitærede Minister for hans Smødefommen med Hensyn til Lotteribevillingerne og vil, forinden jeg slutter, kun gjøre en Bemærkning med Hensyn til et Punkt, som jeg har glemt, nemlig Bevillingen paa § 26 til Kysthospitalet paa Næsnaas. Der har i Udvalget været reist Stemning for — jeg tør ikke bestemt sige, om det var hele Udvalget, eller kun et Flertal i Udvalget —, at Tilskudet skulde forhøies. Det har man imidlertid ikke gjort; men jeg vil dog nævne det, fordi dette Flertal haaber, at den høitærede Minister deraf vil tage Anledning til, hvis han finder det rigtig, at foreslaa en saadan Forhøielse, da at gjøre dette til tredie Behandling. — Jeg skal ikke komme ind paa de andre Spørgsmaal, der have været behandlebe, da jeg ikke finder nogen Anledning dertil.

Da ikke flere begjærebe Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslag under Nr. 42 til § 20 af Justitsministeren, tiltraadt af Udvalget:
I. D. 2. (Understøttelser til 3 Enter efter Funktionærer ved Straffeanstalterne). (Bet. Nr. 62).
Summen 15,583 Kr. 25 Ø. forhøies med 390 Kr.

vedtoges uden Afstemning.